

Súd: Okresný súd Trebišov
Spisová značka: 16P/180/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8115214330
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Miklošová
ECLI: ECLI:SK:OSTV:2015:8115214330.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trebišov samosudkyňou JUDr. Zuzanou Miklošovou v právnej veci maloletého W. T., R.. XX.X.XXXX, bytom ako matka, zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Trebišov, dieťa rodičov: O. T., R.. XX.X.XXXX, J. XXX, A. N., N., a N. J., R.. XX.XX.XXXX, V. Č. W., zastúpeného opatrovníkom pre konanie JUDr. Petrou Valúchovou, vyššou súdnou úradníčkou Okresného súdu Košice I, v konaní o úpravu rodičovských práv a povinností, takto

rozhodol:

I. Zveruje maloletého W. T., R.. XX.X.XXXX, do osobnej starostlivosti matky.

II. Otec je povinný prispievať na výživu maloletého W. sumou rovnajúcou sa 30% sumy životného minima na jedno nezaopatrené neploleté dieťa, určené zákonom číslo 601/2003 Z.z. o životnom minime, v platnom znení, vždy do 25. dňa v mesiaci vopred, k rukám matky, počnúc od 9.12.2015.

odôvodnenie:

Matka sa návrhom doručeným súdu dňa 18.7.2014 domáhala úpravy rodičovských práv a povinností k maloletému synovi. Navrhla zveriť dieťa do svojej starostlivosti a určiť výživné zo strany otca vo výške 100€ mesačne. Na pojednávaní dňa 9.12.2015 navrhla určiť vyživovaciu povinnosť od 9.12.2015. V návrhu uviedla, že s otcom svojich troch detí žili striedavo na Slovensku a v Č.. N. J. uznal otcovstvo však k len k jednému dieťaťu a to W. T.. Naposledy nemali v Č. W. vytvorené vhodné bytové podmienky a tak im boli deti sociálnym úradom odobraté. Na žiadosť matky boli deti vrátené a matka sa s nimi následne presťahovala na I.. Otec zostal žiť a pracovať v Č. a rodinu pravidelne navštevoval. Matka je toho času na rodičovskej dovolenke. Otec o deti už niekoľko mesiacov nejaví žiaden záujem, na výživu detí prestal prispievať.

Adresu aktuálneho pobytu otca sa súdu v priebehu konania nepodarilo zistiť a preto mu na zastupovanie v konaní ustanovil opatrovníka. Opatrovník sa k návrhu nevyjadril.

Súd vykonal dokazovanie a zistil tento skutkový stav:

Zo správy kolízneho opatrovníka zo dňa 2.9.2015 bolo zistené, že maloletý W. je v celodennej osobnej starostlivosti matky. Predškolské zariadenie zatiaľ nenavštevuje. Otec o svoje dieťa nejaví záujem. Svojho syna nekontaktuje. Naposledy ho navštívil pred cca rokom. Na výživu syna otec prispieval sumou 30€ mesačne. Matka má okrem maloletého W. vyživovaciu povinnosť k maloletému S. T., R.. X.XX.XXXX a D. T.X., R.. X.X.XXXX, ku ktorým N. J. odmietol uznať otcovstvo. Matka sa domáha určenia otcovstva k obom deťom. Konanie sa vedie na tunajšom súde pod sp.zn. 15P/230/2014. Pri výchove s deťmi je matke nápomocný jej terajší druh J. O., R.. XX.X.XXXX.

Z výpovede matky súd zistil, že otec naposledy prispel na výživu syna asi pred 8 mesiacmi. Matka nemá vedomosti kde sa otec toho času nachádza, nepozná jeho majetkové ani príjmové pomery.

Kolízny opatrovník navrhol návrhu vyhovieť.

Podľa § 36 ods.1 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine (ďalej len „Zákona o rodine“), rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ustanovenia § 24, § 25 a 26 sa použijú primerane.

Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že rodičia nežijú v spoločnej domácnosti. Maloletý Richard sa nachádza vo výlučnej osobnej starostlivosti matky. Otec je toho času na neznámom mieste, svoje dieťa ani matku dieťaťa nekontaktuje už niekoľko mesiacov, na výživu dieťaťa neprispieva cca 8 mesiacov. Na základe takto zisteného skutkového stavu súd v zmysle § 36 ods. 1 Zákona o rodine zveril maloletého Richarda do osobnej starostlivosti matky.

Podľa § 65 ods.1 Zákona o rodine, ak rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú, súd upraví rozsah ich vyživovacej povinnosti alebo schváli ich dohodu o výške výživného.

Podľa § 62 ods.1,2,3 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý z rodičov bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona (§2 písm. c) zákona č. 601/2003 Z.z. o životnom minime a o zmene a doplnení niektorých zákonov v platnom znení).

Podľa § 75 ods.1, veta prvá Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného.

Podľa § 76 ods.1 Zákona o rodine výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

Keďže rodičia dieťaťa nežijú v spoločnej domácnosti súd upravil vyživovaciu povinnosť v zmysle citovaného § 65 ods. 1 v spojení s § 62 ods. 3 tak, že uložil otcovi vzhľadom ku skutočnosti, že sa nepodarilo zistiť jeho príjmové a majetkové pomery, povinnosť prispievať na výživu maloletého W. sumou rovnajúcou sa 30% sumy životného minima na jedno nezaopatrené nepľnoleté dieťa, určené zákonom číslo 601/2003 Z.z. o životnom minime, v platnom znení, čo v súčasnosti predstavuje sumu 27,13 Eur. V tejto súvislosti súd poukazuje na skutočnosť, že sumy životného minima sa menia vždy k 1.7. bežného kalendárneho roka.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Košiciach prostredníctvom tunajšieho súdu v 3 vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods.3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnemu skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa z. č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.